

forlænges herved yderligere til *udgangen af december 1951*, medmindre loven forinden ophæves ved kongelig anordning.

Ifølge den således opretholdte lov er indenrigsministeren bemyndiget til at opretholde de *beslaglæggelser* og *rådighedsindskrænkninger*, som påhvilede fast ejendom ved udgangen af december måned 1949, og som er sket for at fyldestgøre militære behov og er foretaget med hjemmel i den midlertidige indkvarteringslovgivning. I loven er der ligeledes givet indenrigsministeren bemyndigelse til at ændre en bestående beslaglæggelse til en rådighedsindskrænkning.

Militæret har i henhold til loven rådighed over en række ejendomme, især grundarealer, på hvilke den tyske værne-magt har oprettet flyvepladser, befæstningsanlæg, militærlejre m. v., hvilke anlæg i et vist omfang ønskes bevaret til brug for det danske forsvar.

Som forudsat ved lovens sidste forlængelse er antallet af beslaglæggelser og rådighedsindskrænkninger i det forløbne år gået ned, enten derved, at de helt er bortfaldet eller derved, at militæret har overtaget de pågældende ejendomme til eje.

En fuldstændig afvikling af de omhandlede foranstaltninger vil imidlertid ikke kunne ske, forinden det er afgjort, i hvilket omfang de nævnte militære anlæg m. v. vil være at bevare til fremtidigt brug for det danske forsvar.

Lovforslaget underkastedes i folketinget udvalgsbehandling. I betænkningen indstilledes lovforslaget enstemmigt til vedtagelse i uændret skikkelse.

I landstinget oplyste *indenrigs- og boligministeren* som svar på en forespørgsel af *Henry Hansen* (S), at udvalget for indkvarteringsrestatning efterhånden var så langt fremme med sit arbejde, at man regnede med, at dets kontor ville kunne afvikles ved udgangen af 1950. „Det er ikke hermed sikkert, at udvalgets arbejde vil være afsluttet, fordi der godt kan ligge enkelte sager, og især sager af større betydning i økonomisk henseende, som udvalget fortsat må beskæftige sig med, men nogen egentlig administration vil det formentlig ikke være nødvendigt at stille bag udvalget efter dette tidsrum.

Til belysning af virksomhedens tilbagegang skal jeg nævne, at medens man i det første halvår af 1948 havde et antal udgående skrivelser på 14 278, er tallet for det sidste halvår 1950 — eller rettere for de sidste 5 måneder af dette halvår — faldet til 2041, og på samme måde er henvendelserne udefra i stadig tilbagegang.